

Teir svíkja, nú mest stendur á!

Bebbaræddir fyr Erlendi Paturssyni, ið einans vil nýta sjómarks málið sum loysingarjarnbrot, spælir nú Hákun Djurhuus hin raski maðurin, sum ikki vil tala við danir, hóast hann skuldi verið tann fyrsti, sum nú legði doyðin á fyrri at gera síni mistøk í sjómarks málinum góð aftur

Eingin maður hevur so dökka samvitsku í sjómarks málinum sum Hákun Djurhuus.

Tað var hann, sum leiddi fólka flokkin at vera við til at samtykkja tann vanlukku 10-ára sáttmála við Bretland.

Tað var hann, sum togaði móti P. M. Dam í státsministerinum, tá ið Dam bardist ímóti at ganga við til tað trongda sjómarkið.

Har helt hann hartandi at Dam, at føroyingar máttu halda upp á »havenes frihed«. (Har var talan um »frihed« fyrri bretar at veiða á okkara grunnum! Aldri hevur nakar føroyingur vart føroyskar interessur so av lagi illa sum Hákun Djurhuus á hesum fundi).

Hákun Djurhuus og hansara menn, ið so eiggiliga mistóku seg í sjómarks málinum, teir, ið avreiddu okkara livsinteressur til bretar, teir skulu ikki - tí val stendur frammanfyri - sleppa at spæla sum teir rasku og sterku í sjómarks málinum, spæla undir fólkskum og ósonnum skyni fyrri sjálvir at sleppa undan og fáa tveitt aðrar út sum syndabukk.

Hóast Hákun Djurhuus og løgtingsmenn fólka flokksins og sambandsins í uppskoti teirra og áliti í sjómarks málinum nú seinast á tingi royndu - fyrri at visa andlit yvir fyrri bretum - at málbera seg so leiðis, at eingin ivi var um hjá føroyingum, at umstøðurnar høvdu gjørt, at hin ólukkuligi 10-ára sáttmálin var farin úr gildi, skal tað ikki verða loynt, nú sami Hákun Djurhuus og menn hansara í bebbærðslu fyrri loysingarbluffi Erlends Paturssonar so týðiliga sjálvir royna at bluffa fólkið við at spæla aðra rollu enn samsvarandi við tingviðgerðina:

Bæði hann, Mitens og allir menn teirra og allir aðrir løgtingsmenn - ikki minst tjóð-

veldismenn - viðgingu ella ásannaðu, at tað var grundað, tá javnaðarmenn í uppskoti teirra bóru iva um, at bretska føroyski sáttmálin var farin úr gildi, og at tað tí var neyðugt at taka upp samráðingar við bretar við tí endamáli at fáa hann úr gildi.

Tað skal ikki verða loynt, nú Hákun Djurhuus er komin við so svárum bakkasti í málinum, at hann í svari sínum upp á beinleiðis spurning um, hvussu stjórnarflokkarnir høvdu tonkt sær, at samtyktin átti at verið framd, undirstrikaði, at mannagongdin var tann vanliga og at samráðingar sjálfandi máttu fara fram - og her var bara talan um samráðingar: føroyingar og danir andvegis bretum.

Hákun Djurhuus eins og allir tingmenn tóku tað sum givið, AT UM BRETAR HALDA FAST VIÐ SÁTTMÁLANUM, (sum sami harra Hákun bardist sum leyvan fyrri at fáa í lag) megu samráðingar til, um vit skulu hava vón um at sleppa undan honum, samstundis sum islendingar flyta sjómarskitt út.

Og uppleggingin til toganina við bretar má verða gjord uttan dvøl - nú beinavegin, meðan øll lond eru upptikin av sjómarskspurninginum.

Bretar eru øðrumegin. Vit og danir eiga at draga eina línu hinumegin. Tingið hevur tikið støðu! 12 mil.

Harum er einki at tjakast.

Eingin tingmaður - hvønn flokk, hann so hoyrir til, kann fara at sjakra niður eftir.

Í hesum kravi kann einans ein tingmeiraltu gera broyting. Og ta broyting vil eingin meiraltu gera,

tí minni enn 12 mil dugir okkum einki. Tað er jú ein veruleiki, at t.d. millum 3 og 6 mil eru fáir trolingargrunnar fyrri ikki at siga eingin.

12 mil bétir.

Har út til! So vinna vit nakað, um enn trolingarleiðir eru uttanfyri.

Óðrvisi er hjá islendingum, grønlandingum og hjá mongum øðrum tjóðum. Har munar fyrri hvørja millina úteftir, við tað at grunnarnir ganga tætt at landi. . . . Hetta: hvussu ið er hjá okkum samanborið við viðurskiftini hjá øðrum, hvussu nógv verri, tað er hjá okkum at slaka minsta tumman av 12-míla-

kravinum enn hjá t.d. islendingum, tað er tað vit millum annað skulu gera øllum uttanfyri Føroya greitt - fyrst og fremst bretum. Vit skulu gera tað, tí tað eru vit, ið eru í skónum, sum hava besta skilið í hesum førum! Og tá ið málið hastar, er eingin dagur at geva burtur. Hvor minuttur er kostbarur.

Vit eiga av hesum grundum og øðrum, ja av øllum grundum, ið troðka á fyrri at fáa 12-mílamarkið ført fram til ein veruleika, taka ímóti innbjóðingini hjá státsministerinum um at koma til samráðingar um uppleggingina yvir fyrri bretum. Í hesari upplegging megu vit vera so sterkir, sum tað yvir Framhald á 3. síðu

Svar flokksins til løgmannin viðv. sjómars málinum

Tórshavn, tann 11. juni 1958.

Til Føroya Landstýri, Tórshavn.
Harri løgmaður!

Vátti móttøkuna av brævi løgmansins, dagfest 11. í h., har ið formaður Føroya javnaðarflokks á tingi verður boðin at luttaka í samráðing um fiskimarksspurningin niðri í Keypmannahavn.

Aftaná at hava viðgjørt innbjóðingina á flokksfundinum, har ið eg greiddi frá viðgerðini av og flokkanna støðum til sjómarskspurningin í seinastu tingsetu og á fundum við landstýrið, var flokkurin samdur um, at eg sum flokksformaður við tók skuldi taka ímóti innbjóðingini, og var semja um at grunda okkara støðu fyrri umskrivaðu samráðing við tí, sum javnaðarflokksins vegna varð flutt fram á fundinum við landstýrið, har ið sjómarsknevndin var tilsteðis, og loyvi eg mær at taka uppáftur ein údrátt av tí av javnaðarmonnum har framflutta:

Allir føroyingar í dag vilja fremja uppskotið um 12 míla sjómarsk samsvarandi tingsins samtykt.

Tað er tí skylda okkara, sum eru valdir av fólkinum, at gera alt, ið vit kunna, fyrri at samtykt tingsins verður veruleiki, verður framd.

Tað má vera ófrávikilig lóg fyrri okkum, ið eru settir at arbeiða fyrri, at vit vinna 12 míla sjómarskið, at vit viðganga veruleikan og taka við teimum treytum, ið hann setir fyrri at náa málinum.

Hin fyrsta treytin fyrri okkara arbeiði er, at vit ásanna tey fakta, sum eru í málinum, og taka tey til viðgerðar ella rokna við teim.

Eitt fakta er, at tann sáttmálin, sum gjordur varð við bretar sjómarkinum viðvíkjandi, er samtyktur av einum tingmeirluta, og at vit eisini av teirri grund eru heftir av hesum sáttmála 10 + 2 ár uttan mun til, um vit, sum Erl. Paturssonur vil, loysa frá Danmark, ella vit halda fram við at verða verandi í ríkisfelagsskapi við Danmark.

Loysingin hjálpir okkum so-statt ikki, um nýggju umstøðurnar ikki hava borið við sær, at sáttmálin er farin úr gildi, og er hann farin úr gildi, verður sjómarskið skjótast greitt uttan loysing við tað, at ríkisstjórnin hevur sagt seg samda við lógtíngið, at tað er rætt og neyðugt hjá føroyingum skjótast møguligt at fáa flutt sjómarskið 12 mil út.

Men hóast ein lógtingsmeirluti hevur roynt at orða tingsamtyktina viðvíkjandi sjómarkinum soleiðis, at bretar og aðrir útlendingar skulu skilja okkum sum um, at vit eru í valeysir í tí, at nýggju umstøðurnar hava borið við sær, at sáttmálin er farin úr gildi, so ásannaðu Mitens sum lögfróðingur og aðrir, eisini tingmenn, at tað var at kvíða fyrri, at sáttmálin lögfróðisliga var í gildi, hóast umstøðurnar vóru broyttar og vóru ósamsvarandi við tær umstøður, sum lóg undir sáttmál-

Framhald á 4. síðu